

WINDOWS AND BALCONIES

by BLADEFREGA

ABLAKOK ÉS ERKÉLYEK

THE SYSTEM · 10

Amikor az őseemberek úgy döntöttek, hogy cölöpházakat építenek, nem azért tették, hogy a vadállatoktól védjék magukat, ahogy azt később egy mesemondó eladta a nagyközönségnek.

Volt egy másik oka is.

A nők már ott voltak.

És a magasság határozta meg a fontosságot.

Minél magasabb volt a cölöpház, annál nagyobb volt a tisztelet.

Akárcsak ma.

A felhőkarcolókban a gondnokok a földszinten laknak.

A többi gondnok a legfelső emeleten.

Azok, akiké az épület.

De éppen amikor úgy tűnt, minden elkészült, a nők rögtön új követeléssel álltak elő.

Két dolgot akartak.

Ablakokat és erkélyeket.

Az elsőt, hogy a barátnőikkel beszélgessenek és kritikákat cseréljenek.

A másodikat, hogy a barátnőik férjeivel beszélgessenek, és hogy lássák őket.

Nem sokban különbözik a mától.

A kiadók az ablakok.

A televízió az erkély.

Amikor eljött a házvásárlás ideje, az emelet kiválasztása nem volt alku tárgya.

És amikor a körülmények arra kényszerítették az embereket, hogy alacsonyabb szinttel értsék be, az igazságot gyakran egy elegánsabb magyarázat váltotta fel.

Tériszony.

Egyike azoknak az állapotoknak, amelyekből valahogy mindenki pénzt tudott csinálni.

Volt, aki gyógyszert árult.

Mások megoldásokat árultak.

Később a gazdagság mértékegységei megváltoztak.

Villák.

Úszómedencék.

Golfpályák.

Magánedzőtermek.

Vendégházak.

Helikopter-leszállók.

És természetesen a nélkülözhetetlen garçonnière.

A gondolatok ősi kohója.

A hely, ahol mindig akadt megfelelő személyzet, hogy átsegítsen a nehéz pillanatokon.

Ahahahah.

De ez az építészeti kitérő csak ürügy.

Valójában az emberi lélek építészetről beszélek.

Különösen arról a változatról, amely egy családon belül épül fel.

Az a hely, ahol mindennek megengedettnek kellene lennie.

Az a hely, ahol semmin sem kellene meglepődni.

És mégis gyakran a gyerekek az első kritikusok.

Hogy megértsék, minek a tanúi, a barátaiktól kérnek második véleményt.

Mintha azt mondanák:

„Szeretjük, de őszintén szólva fogalmunk sincs, mi a fenét csinál.”

Lehet ez igaz?

Lehetséges?

Pont ő?

De hiszen ő csak az apám.

Én pedig, akinek se erkélye, se televíziója nincs, továbbra is az ablakban állok.

És továbbra is olyan dolgokat írok, amelyekre senki sem számít.

Mert végül is ez minden, amim van.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✂